## One who hires the craftsmen

- השוכר את האומנין

## **Overview**

The משנה refers to the people being hired, as אומנין (craftsmen), such as carpenters or tailors who usually get paid by the job (like contractors). This is unlike פועלים (workers), who get paid by the day (or hour). אומנין discusses the usage of אומנין in the משניות in the פועלים.

משמע ליה בין בשכיר יום בין בקבלנות -

To the אומנין of our משנה the word אומנין applies whether we are discussing a person hired by the day, or whether we are discussing a contractor -

יום - אבל בפרקין דבתר הכי (דף פג,א) נקט פועלים משום דפועלים לא משמע אלא שכירי יום - However in the following פרק (of השוכר את הפועלים) the תנא mentions פועלים (but not אבלנות) since פרקים indicates only שכירי יום, but not

דבהכי מיירי כדאמר התם בזמן שאמר להשכים ולהעריב<sup>1</sup>

For that משנה (of משנה את הפועלים) is discussing שכירי יום only as the משנה states there, 'in the time when he told them to be up early in the morning or to remain late in the evening, etc.'; this can only be referring to שכירי יום but not to הבלנות.<sup>2</sup>

תוספות offer an additional proof that פועל refers to a שכיר יום, only:

ורב נמי דקאמר (לקמן עז,א) פועל יכול לחזור אפילו בחצי היום -

And also בועל who rules that a פועל can retract even in the middle of the day; this rule of -- רב

- דוקא בשכיר יום איירי ולא בקבלן $^5$  כדמוכח בשמעתין ולכך ולכך נקט פועל אומן איירי ולא בקבלן בקבלן מדוכח בשמעתין מדיר יום as is evident in our סוגיא, therefore שכיר יום (who is a שכיר יום only), but not a קבלן, where the rule of יכול לחזור אפילו בחצי יום does not apply.

<sup>2</sup> The idea of a שכיר is that he gets paid by the job; he cannot be told when to come, as opposed to a שכיר who needs to work specified hours.

 $<sup>^{1}</sup>$  This proves that פועלים refers only to שכירי מחל and not to קבלנות.

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> If a hired daily worker was hired for ten dollars a day, and after working half a day he decided to quit, the owner must pay him half-a-days wages (five dollars), even if it costs now more that five dollars to finish the rest of the day's work. The owner cannot deduct the extra money he needs to pay the new worker, from the worker who quit.

<sup>&</sup>lt;sup>4</sup> A קבלן accepted upon himself to complete a job for a hundred dollars, and after doing half the job he decides to quit. If in order to finish the job the owner must now pay sixty dollars to finish the job the owner can deduct ten dollars from the קבלן who quit; paying him only forty dollars for half the job. The owner need not suffer the loss, which the קבלן caused him by quitting in the middle.

<sup>&</sup>lt;sup>5</sup> See the עז,ב on עז,ב there רש"י there ד"ל.

asks on his assumption that פועל refers to a שכיר only, but not to a קבלן:

ואם תאמר דתניא לקמן בשמעתין (שם) השוכר את הפועל ובחצי היום שמע שמת לו מת -And if you will say; but we learnt a ברייתא later in our סוגיא; 'one who hires a and at midday the פועל heard that a relative of his died -

או אחזתו חמה אם שכיר הוא כולי ואם קבלן הוא כולי – Or the worker became feverish, the rule is, if he is a קבלך, etc. and if he is a קבלך, etc.' this concludes the ברייתא, the question is -

כיון דברייתא מיירי בין בשכיר בין בקבלן אמאי נקט פועל -Since the שכיר is discussing both a קבלן, why does the ברייתא, why does the mention פועל (which תוספות maintains refers exclusively to a ברייתא), when the ברייתא -

הוי ליה למינקט אומן דמשמע תרוייהו -

Should have mentioned אומן, which indicates both a שכיר and a יקבלן!

מוספות answers:

ויש לומר דהכי קאמר אם שכיר הוא כדאמר השוכר את הפועל נותן לו שכרו -And one can say that this is what the ברייתא meant; 'if he is a שכיר,' as stated previously השוכר את הפועל, the rule is the owner must pay his wages -

ואם קבלו הוא כד דינו<sup>7</sup> –

However, continues the ברייתא, 'if he is a 'קבלן' (which is not what we were discussing initially), 'this is his ruling', etc.

תוספות replies to an anticipated difficulty:<sup>8</sup>

ומשום דבעי למתני ובחצי היום? וחצי היום לא שייך למתני אלא<sup>10</sup> אשכיר יום: But because the ברייתא wanted to state 'at midday', and midday is applicable only by a שכיר יום, but not by a קבלן, therefore he writes פועל, where הצי היום is applicable.

## **Summary**

The word אומנין refers both to a שכיר and a קבלן, while the word פועל refers to a שכיר

 $<sup>^6</sup>$  The ברייתא clearly states; 'אם שכיר הוא וכו' ואם קבלן הוא וכו'.

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> חוספות answer is that the phrase ואם קבלן הוא, is not referring back to the beginning of the השוכר which states השוכר את (for that can refer only to a שכיר), but rather the ברייתא is adding an additional case (besides פועל) that if he is a קבלן (a new case) the ruling is, etc.

 $<sup>^8</sup>$  Why does the ברייתא mention פועל (which apples exclusively to a שכיר) and we need to explain that אם קבלן הוא new case, when the אם שכיר הוא כיו could have just as easily stated השוכר את האומן and the two cases of אם מכיר הוא כו' 'קבלן הוא כו', could have both been referencing the אומן.

<sup>&</sup>lt;sup>9</sup> See 'Thinking it over' # 1.

ס one would need to say, 'in the middle of the job', not 'in the middle of the day'; a קבלן is not subjected to the time of the day.

exclusively.

## **Thinking it over**

- תוספות explains the reason why it does not say 'אומן' in the השוכר את השוכר את השוכר את ובחצי in the ובחצי והוש in the הפועל וכו', which is appropriate only by a put not by an אומן. Seemingly however this answer is insufficient, for the could have written אומן ובחצי היום and instead of writing ברייתא the ברייתא היום written ובאמצע מלאכתו (which can apply to both a שוכר and an ובאמצע מלאכתו  $?!^{12}$
- 2. Why indeed is it that the word אומן (which means a craftsmen) refers both to a and a קבלן, while the word פועל (a worker) refers only to מיר ?!

\_

<sup>&</sup>lt;sup>11</sup> See footnote # 9.

<sup>&</sup>lt;sup>12</sup> See אוצר מפרשי התלמוד # 54-6.